"Още са тук": Венцислав Занков отбелязва 60 години с 13 непоказвани фигури от чугун

Боян Тончев

08:31, 01 май 22, 3973 10

© Личен архив Венцислав Занков

Юбилейните ретроспективни изложби са за по-стандартните творци. Венцислав Занков не е от тях. Това се вижда още в първия момент, в който се срещнете с него. Човек, който цял живот е успявал умело да се измъква от коварни категоризации и сковаващи определения. Включително и от тези на възрастта.

Затова изложбата за 60-годишнината му, която се открива тази вечер от 18.00 часа в софийската галерия Credo Bonum, е наречена от самия него "проспективна". Не е ретроспекция, а своеобразна перспектива на творчеството му. Онзи особен ракурс, който хем дава дълбочината на миналото, хем разкрива хоризонта към бъдещето. И всичко това събрано в настоящето на конкретното събитие.

> *"Живият художник не може да бъде историк на себе си, защото винаги е вече с една крачка извън рамката"*, казва за изложбата си самият Венцислав Занков.

"Още са тук"

Експозицията се състои от 13 непоказвани фигури от чугун, създадени през последните няколко години. Но в същото време това са и 13 стоп кадъра на актуалното лично състояние на скулптора. 13 маски на замръзнала в обработеното желязо творяща и страдаща персона на твореца.

ВОЙНАТА В УКРАЙНА
• Новини • Контекст • Анализи

Филтър

Ново | Четено | Коментирано | Препоръчвано

Одемоняването на Русия
10:05, 02 май 22 / Анализи 0

Бизнесът се кани да протестира, ако не продължат помощите за скъпите ток и газ
09:45, 02 май 22 / Бизнес 18

Надал: Не е честно руските тенисисти да не играят на "Уимбълдън"
09:00, 02 май 22 / Спорт 57

Да работиш само с инфлуенсъри, които не изкривяват външния си вид
08:46, 02 май 22 / Реклама 6

Коронавирусът и ваксинирането: данните на 2 май
08:35, 02 май 22 / България 13

Всичко от Ново >

С използването на сайта вие приемате, че използваме „бисквитки" за подобряване на преживяването, персонализиране на съдържанието и рекламите, и анализиране на трафика. Вижте нашата политика за бисквитките и декларацията за поверителност. OK

Юбилейната изложба всъщност представя актуалната работа на Венцислав Занков. Вълненията и тревогите му от настоящето влияят върху нейното възприемане и тълкуване, но тя не е естетически отговор на съвременната ситуация в Европа и света, не е пряко свързана с пандемичните рестрикции на човешки свободи, нито пък с унизяващите човешкото достойнство военни престъпления.

Една от чугуненте скулптури на автора.

"Дневник" се срещна с Венци Занков, за да му зададе няколко кратки въпроса преди откриването на "Още тук". Въпроси в "проспективен" стил, взимайки предвид невъзможността да бъде поставен в ретроспективни рамки.

Навършвате 60 човешки години. На колко творчески се равняват те? И като цяло една творческа година равнява ли се на една човешка?

- Не съм на 60 при всяко положение, защото имаше 20 и няколко идиотски години в началото (*времето преди 1989 г. - бел.ред.*). Иначе хронологично творческите ми започват от първи клас. В първи клас направих една глава, портрет от пластилин, и се получи истински човек, а нашите много се възхитиха. После баща ми я снима в някакви учебници по рисуване, та значи оттогава.

Иначе за годините - зависи. Някои са по-сгъстени, други са съвсем разтеглени. Една творческа година може да е десет човешки. Зависи от темповете, от етапа, в който си. По принцип всичко е на тласъци, на вълни - на приливи и отливи. Идва и изчезва.

Опитайте се да си представите, че не сте творец. Като какъв се виждате?

- Мечтата ми като дете беше да стана космонавт. Но не се виждам като космонавт. По-скоро се виждам като следовател. Казвали са ми, че е трябвало да стана следовател, защото съм бил имал дедуктивна мисъл. Мога да анализирам и да правя връзките между нещата.

Освен скулптор сте и художник, а се занимавате и с кино. Кое от трите изразни средства е най-мъчно?

- Киното е колективна дейност и затова на мен хич не ми се занимава с него. Защото трябва да убедиш екип от 50 човека, че това, което правиш е супер. А аз като цяло се съмнявам в нещата, които правя, дали са толкова добри, само ли да обяснявам на други хора колко съм гениален и да ме гледат в очите. Защото е екипна работа, нали.

С използването на сайта вие приемате, че използваме „бисквитки" за подобряване на преживяването, персонализиране на съдържанието и рекламите, и анализиране на трафика. Вижте нашата политика за бисквитките и декларацията за поверителност. OK

- Зависи. Скулптурата по принцип е по-гадно нещо. По-трудоемко е физически. Зависи какъв материал се ползва. Сега ще влачим скулптури по 80-100 килограма всяка. Хамалогия е. А в живописта пък е тънкостта с цветовете.

Какво пропуснахте в живота покрай изкуството?

- Да му се наслаждавам повече. Повече почивки. Да обикалям света.

Хората обикалят света, аз работя в ателието.

Венцислав Занков, скулптор

А какво за нищо на света не бихте заменили от живота, отдаден на изкуство?

- Изкуството общо взето и аз не знам какво е вече. Някаква дейност, която е и терапевтична, самолекуваш се с нея. Някои го превръщат в бизнес, но това вече е друга тема. Това което не бих заменил е, че имаш свобода.

Кое е най-изморителното в ежедневието на твореца?

- Бездействието. Когато не можеш да правиш това, което ти е в момента в главата, защото имаш разни ангажименти - да ходиш на работа, да гледаш деца - ежедневието е куп неща, които не са свързани с творчеството. И това те смачква. Аз затова казвам бездействието. В такъв смисъл - бездействието ти в ежедневието по отношение на своето изкуство.

На 60 години по-мъдър ли сте, отколкото на 40 например?

- Възрастите си имат плюсове и минуси. Не мога да кажа, че съм по-мъдър, просто не се хвърлям толкова лесно на разни глупости. Понякога съжалявам, че на 40 съм се хвърлял да правя някакви неща, които впоследствие са се оказвали безсмислени, например някакви обществени дейности, вместо да правя друго - да си гледам кариерата, най-просто казано. Куп глупости, които отшумяват, а времето е минало.

А какво имате на 60, което преди Ви е липсвало?

- Повече търпение имам. Научих се да изчаквам. Защото нещата не се случват тук, сега и веднага, а трябва търпение - да узрее, да стане, да дойде момента, в който да се прояви. Ето, за тази изложба трябваше търпение, да се наместят някак си звездите. (*Смее се)*

Изложбата "Още са тук" продължава до 28 май в галерия "Credo Вопит" в София, ул. "Славянска" 2.

С използването на сайта вие приемате, че използваме „бисквитки" за подобряване на преживяването, персонализиране на съдържанието и рекламите, и анализиране на трафика. Вижте нашата политика за бисквитките и декларацията за поверителност. OK

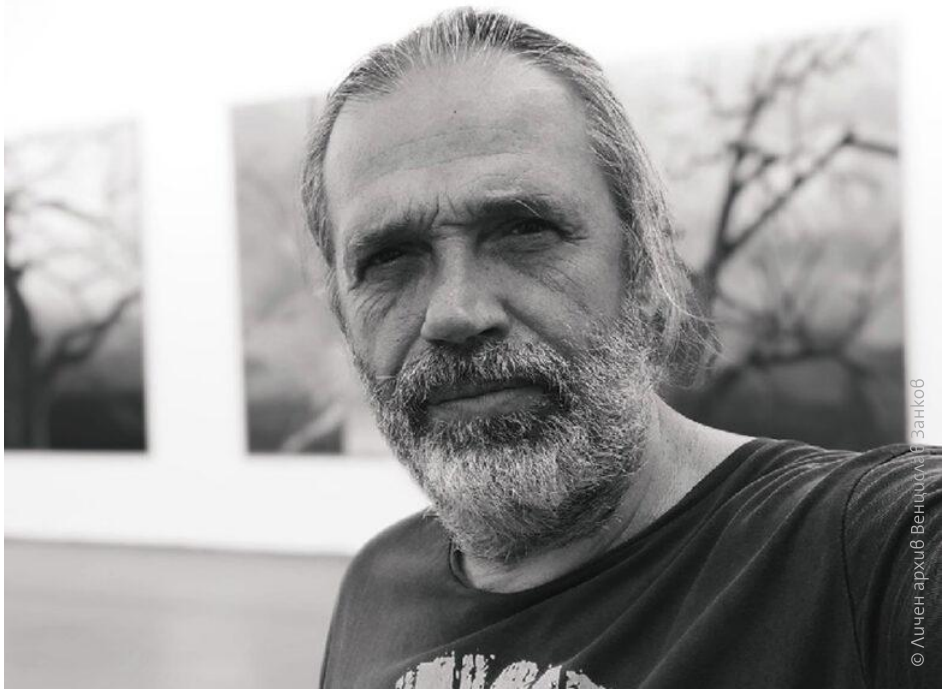

Венцислав Занков е роден през 1962 г. Завършва скулптура в НХА-София през 1988 г.. През годините стои зад множество инициативи и кураторски проекти, сред които седмичния дискусионен клуб "На тясно" в Хамбара (2004-2008 г.), вестник "39 грама" (2005-2008 г.), Фондация за съвременно изкуство "Венцислав Занков" (основана през 2009 г.), Железен орден за съвременно изкуство "Венцислав Занков" (учреден 2010 г.), "Всичко за мъжа" (2004-2008 г.) съвместно с "Гьоте институт - България", "White, male, straight" project (2002 г.) с подкрепата на Швейцарска културна програма за България "Прохелвеция".

Занков е куратор за България на международни видеоарт проекти, организирани от Magmart, Италия (2013-2019 г.). Доцент е в департамент "Визуални изкуства", НБУ (2017 г.). Дипломиран магистър филмово и телевизионно изкуство, НБУ (2016 г.). Доктор в направление "Изкуствознание и изобразително изкуство" (2013 г.). Асистент (консултант) по Психодрама.
Сред последните му самостоятелни изяви са:
B&B ЕПИКРИЗИ галерия "Васка Емануилова" /СГХГ/(2021);
"Пред мен", голямоформатна живопис, скулптура и неон, галерия "Райко Алексиев" СБХ, София (2020),
"Последните граждани на Кале", скулптура, строителен обект НБУ (2016) и Артиум, Сердика център (2016);
"О, щастливи дни", голямоформатна живопис и скулптура, галерия "Райко Алексиев" СБХ, София (2014) с подкрепата на Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ и СБХ;
"Последният будоар" - скулптура, кръв, видео, галерия "Райко Алексиев" СБХ, София (2011), с подкрепата на Международна фондация "Св. Св Кирил и Методий" и Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ и СБХ;
"Нова призрачна живопис/всички вече сме призраци", галерия Ракурси, София (2011),
"Post-романтизъм. Reloaded" - Български културен институт - Берлин (2011);
"Възможно-Невъзможно. Идейни проекти за естетизация на градската среда" с подкрепата на столична програма "Култура" 2011, Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ, партньор - Център за култура и дебат "Червената къща" (2011).
Участвал е в множество групови изложби и други събития.
Венцислав Занков е автор и на множество публикации в периодичния печат и в интернет.

С използването на сайта вие приемате, че използваме „бисквитки" за подобряване на преживяването, персонализиране на съдържанието и рекламите, и анализиране на трафика. Вижте нашата политика за бисквитките и декларацията за поверителност. OK